

De la Iași la Genova, via Johannesburg

Maria Cristina Ungureanu are 32 de ani, este originară din Iași, și este cercetător la Universitatea din Genova, în Italia. Drumul său nu a fost semnat de necesitatea impe-

rioașă de a pleca peste hotare, pentru un trai mai bun. Și în asta constă parte din unicitatea exemplului său. Este o reprezentantă a elitei românești, care a luat drumul

Maria Cristina Ungureanu, cercetător științific la Universitatea din Genova

străinătății pentru a putea activa la adevărata valoare, care a știut să utilizeze la nivel maxim oportunitățile ce s-au ivit, sau pe care le-a căutat, din ambiție.

Maria Cristina Ungureanu nu a emigrat de foame

O personalitate puternică, o fire care nu se lasă ușor dezarmată, Maria-Cristina Ungureanu a absolvit Facultatea de Economie, masterul în Relații Internaționale, și ulterior doctoratul în Finanțe, la Universitatea din Iași. Apoi a plecat să se realizeze "afară". După aproape zece ani de activitate la Johannesburg, Londra și Genova, Maria Cristina Ungureanu a devenit cunoscută la nivel internațional, iar în prezent lucrează cu Ministerul Economiei italian, cu Comitetul Bancar al Comisiei Europene și chiar cu Parlamentul European pentru câteva proiecte de lege.

«Eu nu am avut niciodată visul de a "scăpa", ci pur și simplu am fost atrasă de oportunitățile ce mi s-au oferit, de curiozitatea lumii capitaliste, cu toate că aveam toate condițiile pentru a-mi face o viață confortabilă în România», spune Cristina Ungureanu.

Prima oportunitate

Ajunge să îi privim parcursul vieții, până la numai 32 de ani, și realizările. Multe locuri rămase doar pe harta destinațiilor turistice pentru mulți tineri de vârstă sa, au devenit o casă temporară pentru Cristina Ungureanu. La 22

de ani a plecat de la Iași la Johannesburg, în Africa de Sud. Era studentă la Economie și Administrarea Afacerilor- Finanțe/Bănci, la Iași, și în timp ce vizita Universitatea din Pretoria a cunoscut un specialist care lucra la o firmă americană care își deschidea o sucursală la Johannesburg. A fost prima oportunitate pe care nu a lăsat-o să îi scape.

«Am acceptat oferta lor, și am plecat în Africa de Sud. Am decis să plec mai mult pentru acea experiența unică ce mi se oferea», declară, astăzi, Cristina Ungureanu. A rămas la Johannesburg cinci ani, unde a lucrat la o companie în sectorul financiar, Georgeson Shareholder Communications. Compania își desfășoară activitatea în domeniul comunicării cu investitorii, clienții fiind companii cotate la bursă, cărora le furniza servicii de consultanță.

Înapoi în Europa

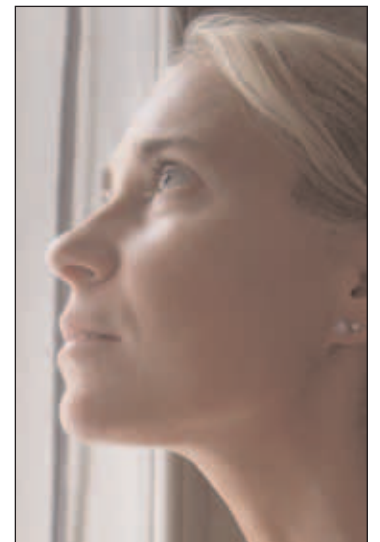
După cinci ani, a decis să revină pe pământ european, și a considerat că nu există un loc mai potrivit decât Londra, devenită un punct de referință în cariera sa. Acolo a rămas până în anul 2007, la firma Computershare. Între

timp, a urmat doctoratul la Iași, cu profesorul Vasile Cocriș. Teza de doctorat se intitulează "Ajustare structurală a sistemului bancar și integrare monetară europeană".

A urmat legătura cu European Corporate Government Institute (ECGI), de unde, ca membru, la Londra fiind, a aflat despre existența unui post de cercetător științific la Universitatea din Genova. Prin intermediul profesorului de drept bancar de la Universitatea din Genova, Guido Ferrarini, vice-președinte al ECGI, a intrat în contact cu Italia. A fost o altă oportunitate pe care nu a lăsat-o să se piardă.

Un compromis

Acest drum mereu în ascensiune nu a fost lipsit de dureri personale, care, deși percepute cu o fină sensibilitate, nu au dezechilibrat o personalitate puternică. Pierderea tatălui, Nicolae Ungureanu, renumit profesor la Universitatea Politehnică din Iași, la începutul acestui an, publicitatea negativă în jurul românilor, subiecți principali ai unor reportaje de infraționalitate, reti-

centele agenților imobiliari în a acorda o locuință cu chirie, la azulul că este româncă, au afectat-o, dar nu au abătut-o din drum.

«Tot ceea ce am realizat, ceea ce am devenit a fost din lupta mea, fără a cere suportul nici măcar al țării mele. Este o chestiune de caracter, de dorință de independență, de a mă realiza pe propriile puteri, dorință pe care o manifest încă. Și, de aici, motivul "compromisului" de a rămâne în Italia: pentru a lăsa un pic din independența aceasta, din viața pur orientată către carieră și mai puțin către partea personală. Mă gândesc cum ar fi fost viața mea la Iași, în România», spune Cristina Ungureanu.

«Viața mea a devenit aici, în Italia; a lor, a membrilor familiei mele, continuă acolo, în România. Acolo au rămas mama, Margareta, profesor de chimie organică la Universitatea de Medicină și Farmacie și fratele, Cristian, arhitect, cu familia sa. Partenerul meu, Paolo, care este italian, este înrădăcinat aici cu viața, cu cariera, cu familia, și i-ar fi imposibil să plece în altă parte. Pentru mine nu este un sacrificiu, ci un compromis.»

Georgiana Baci